

# REVISTA COPILUL

dobrojoan

ANUL II No. 3-4

NUMĂR DUBLU DE PAȘTE



# Revista „Copilul Dobrogean“

Apare lunar sub auspiciile Asociației învățătorilor  
secția Tulcea și sub conducerea următorului comitet :

D. DOGARU-învățător  
Ing. A. POPESCU-profesor  
Pictor V. PAVLOV-profesor  
IORD. PETRACHE-învățător

## REDACȚIA

**Const. Petrache**

revizor școlar

Șc. No. 4 de fete--Tulcea

## AD-ȚIA

**N. Damienescu**

învățător

Str. Sf. împărați 59

## Abonamentul :

Anual . . . . . 40 lei

De sprijin . . . . . 80 lei

## Ce cuprinde această revistă :

Rânduri de paște  
Iisus și Păsărica  
Paștele  
De vorbă cu un ursuleț  
Isprăvile lui Țârlea-Minciună  
Puii  
Însemnările călătoriei mele  
Aprilie  
Cântec  
Dece trebuie să ne iubim mamele  
Satul meu  
Iepurașul isteț  
De Paști  
Cățelul fricos  
Care este cel mai frumos anotimp  
O zi la undit  
Oul roșu  
O călătorie  
Martie  
Cine-i mai deștept ?

Cop. Dobrogean  
N. Domtenea  
Munteanu Silvia  
Costică Călătorul  
Jenică—L. K.  
J. N. Soricu  
Hlinu I. Jordan  
Virgil Cârnu  
G. Coșbuc  
Popa Ptilaiu  
Sirotenzu E.  
Rălnes L.  
Apelăuș A.  
Sidoșencu A.  
Sotirescu Ad.  
Nehifor G.  
Petoalescu Gh.  
Vasilu Alexandrina  
M. Focșa  
Ap Culea

Informații, Pag. vestilor minunate, Hai să râdem, Jocuri,  
O vorbă bună pentru fiecare.

Coperța și desenele de Th. Iacobelescu fotograf-Tulcea

## Rânduri pentru Paști!

E primăvară 'n sat, pe câmp, pe dealuri și 'n suflete. Norodul se ridică încărcat de slava biruinței creștine și se pregătește de mare sărbătoare.

Ziua învierii, să ne lumineze și unul pe altul să ne îmbrățișăm și să ne zicem «Fraților» și să iertăm celor ce ne urăsc pe noi. Flacăra arzătoare a credinței, a frației și a iubirei de oameni se aprinde tainic în sufletele noastre: *Să cadă pentru totdeauna mlinciuna și mândria deșartă și să rămână deapururl în inimile noastre, sărbătoarea adevărului.*



Blândul și înțeleptul Iisus ne învață prin suferința și patimile Sale, să fim răbdători și să nu ingenuchem în fața greutăților vieții.

Neamul nostru românesc, care s'a ridicat prin suferință, ne cere să-l păstrăm întreg și cu libertate, chiar dacă vom fi chemați să ne dăm viața pentru apărarea lui.

Pilda de iubire și de credință, pe care ne-o dă Mântuitorul, prin moartea Sa, să ne întărească cu puteri de muncă nouă și să facă din noi vrednici apărători de Patrie.

„COPILUL DOBROGEAN“, urează tuturilor cititorilor săi, să devină copii buni, elevi sârguitori și în viitor, adevărații apărători ai României.

Ciocniți un ou, pentru înfrățirea noastră și cu gândul și sufletul în sărbătoare, să strigăm: **HRISTOS A INVIAT!**

**„Copilul Dobrogean“**

## Iisus și păsărica.

Răducu este un copil cuminte și silitor. Intr'o zi se juca liniștit cu niște cuburi, voind să facă pe Iisus răstignit pe cruce. În timpul acesta, când copilul, atent la jocul lui, uitase și de popicul ce ședea răsturnat într'un colț al odăiei și de poezia „Paștele“, intră pe ușă tatăl său și apropiindu-se încetșor de Răducu, îi prinse cu mâinele capul și cu glas schimbat zise:

— Ghici, cine e ?!

— Mămica, cine să fie ! dar își dete imediat seama că mâinele mamei lui dragi sunt mai mici, deaceea adăugă :

— Bunicule, dă-mi drumul !

— N'ai ghicit ! Hai ghicește !

— Tăticul !

Tatăl lui Răducu îi dete drumul și-l întrebă :

— Ce meșterești aici ?

— Uite tăticule, vreau să potrivesc cuburile acestea și nu pot !

— Copil în cl. III-a, nu poate potrivi niște cuburi ! Ce rușine ! ?

Copilul se uită la tatăl lui, căci nu prea auzise el vorba „ce rușine“, dar când văzu ochii zâmbitori ai tatălui pricepu că glumise și cu glas alintat îi zise :

— Ajută-mi tăticule, nu fii un tata rău !

— Copiilor alintați așa cum ești tu, nu le ajut ! Și apoi nu mi-ai spus că sunt un tata rău ?

*De Paști și în toate zilele de Sărbătoare, elevii spun la biserică, „C r e z u l“ (Simbolul Credinței) și „Tatăl Nostru“.*

— Tăticule, n'am vrut să te supăr! Am glumit! S'au împăcat amândoi și tatăl lui Raducu ajutându-i la așezarea cuburilor, auzi o păsărică ce ciripia drăgalaș,



afară, apoi vorbind ca și când ar fi fost singur, adăugă: „Păsărica Domnului cu gușuliță roșie, cu pene albe pe burtă, cu...

— Ce tot vorbești singur, tăticule? Despre care păsărică vorbești?

— Vorbesc despre rândunică, căci ea ciripește așa de drăgalaș!

Și-apoi tu știi de ce are ea gușuliță roșie?

— Nu știu, nu știu! Spune-mi de ce!

— Apoi, uite ce! Hai afară pe ceardac! Acolo e frumos, e multă, multă lumină și rândunelele își repară cuiburile făcute anul trecut.

Eșiră afară. Soarele prietenos de primăvară își trimitea din belșug razele lui binecuvântate. O pereche de rândunele, un bărbătuș și-o femeiușcă, lucrau de zor la cuibul de sub streșina casei. Cu ciocurile mănjite de lutișor și cu pieptul pătat de noroiu, stând pe fereastra deschisă a casei, privind mereu la căsuța lor, ciripind unul mai tare ca celalalt, păreau doi țiganuși de cei ce ajută pe zidar, aducând tencuială sau cărămidă.

— De ce are rândunica gușuliță roșie, tăticule?

— Vrei să știi? Ascultă!

„Până la răstignirea lui Iisus, se zice că rândunica avea corpul acoperit numai cu pene negre... Iudeii condamnaseră pe Domnul Hristos la moartea pe cruce. Cu mare greutate, Fiul lui Dumnezeu, Omul-Iisus își duse crucea pâna la Golgota. Ajuns acolo, căzu zdrobit de oboseală. Iudeii, poporul acela căinos la inimă, nici nu-L lăsară să se odihnească puțin, ci aruncând cu

bulgări de pământ și înțepându-L cu sulii, Il siliră să se desbrace și să se așeze pe cruce. Un Iudeu bărbos și cu ochii răutăcioși, își frecă cu bucurie mâinele, după ce bătut cu cuie lungi și groase mâinele și picioarele blândului Iisus. Il ridicară în sus. Din cauza greutateii, mâinele începură să se rupă, iar sângele roșea pământul până departe. Și Iisus în bunătatea Lui fără de margini, rostea din când în când: „Iartă-le Doamne, că nu știu ce fac!“ Intr'un târziu, fiindu-l sete, ceru apă, dar Iudeul ce-L răstignise, în bătaie de joc, muie un burete în fiere și oțet, apoi punându-l într'o sulită, udă buzele Lui Hristos cel nevinovat. Fiere și oțet, îți închipui ceva mai rău? Un vultur falnic, plutea în înălțimea cerului siniliu, iar vreo câteva rândunele, spintecau văzduhul cu sborul lor repede. Caldura era nesuferită și condamnatul suferea îngrozitor! Numai ce să vezi, minune! O rândunică micuță și neagră, mai



neagră ca fundul tingirii de dulceață, zbură în jurul capului Omului-Dumnezeu. Nu putea să se apropie de gura Lui. I se așeză pe mâna întinsă, dar acum se întâmplă ceva minunat. Penele de pe burta păsăruicii se făcuseră albe ca laptele.

Păsărica după ce se odihni puțin, iar începu să sboare în jurul capului Celui fără de păcat și proptindu-și piciorușele micuțe în barba-I stropită cu sânge nevinovat, picură din gușuliță o picătură de apă cu care udă buzele lui Iisus.

El atunci deschizându-Și ochii și văzând că o păsărică li dăte ceeace oamenii și mai ales calăul de Iudeu nu vruse să-I dea, o binecuvântă în gând zicând :

„Păsărică mică și neagră, de azi înainte gușulița să-ți fie roșie ca sângele cu care te-ai pătat; penele de pe pântec, ca albul mâinilor mele nevinovate și tu să fii solul primăverii, iar atunci când te-or zări oamenii, să uite pentru un timp toate răutățile și cu toții să prea măriți pe bunul Dumnezeu!”

Și de-atunci, dragă copile, rândunelele au gușulița roșie ca sângele, iar penele dedesubt albe ca laptele“.

Răducu mulțumi tatalui său pentru povestea spusă și intrând în casă se apucă și cu mai multă stăruință să facă din cuburi, „Răstignirea lui Iisus“.

**N. Damlenescu** (Nenea Nicu)

## Paștele!

*Paștele cu soare blând  
Și cu câmp, cu floricele,  
A sosit azi pe pământ  
După atâtea zile grele.*



*Peste tot e veselie  
Cântec, jocuri, ne'ncetat,  
Iar pe sus o ciocârlie  
Cântă „Cristos a'nviat“.*

*Copiii cu ouă roșii,  
Când se întâlnesc prin sat,  
Le ciocnesc veseli, cu toții,  
Zicând: „Cristos a'nviat“*

**Munteanu Silvia**  
cl. V-a primară—Someva

## De vorbă cu un ursuleț.

*L'am întâlnit pe străzile orașului nostru, într'o vacanță de Paști. Era legat cu un lanț de vârful nasului și osândit să facă fel de fel de gîmbușlucuri, la porunca stăpînului său.*

*M'am rugat de țigan, să mi-l încredințeze pentru puțin timp, să pot schimba o vorbă cu el. Țiganul nu s'a lăsat prea mult rugat, mai cu seamă când l-am arătat portofelul.*

*Iată-mă-s înșfârșit, singur, în tovărășia prietenului meu.*



*Are o mutră cam amărâtă și se uită la mine cu teamă.*

*De câte ori fac vreo mișcare, se ferește să nu-l lovesc. Nu știu cum să fac să scot o vorbă dela el.*

*Îi arăt Revista „Copilul Dobrogean” cu copiii silitorii fotografiați, cu povești și cu poezii și îi promit că în numărul de Paști va fi și el pus în revistă. Înșfârșit, nu știu ce să mai fac!*

— „De unde ești mă Ursulică”? îl întrebai în cele din urmă.. să știu și eu cu cine am de-aface.

— Mrr, Mrr! și atîta tot.

— N'am înțeles nimic! Spune te rog mai deslușit cum ai ajuns tu pe aici, de te văd așa de trist și de abătut.

— Nici de data aceasta nu mi-a vorbit.

Când a văzut însă că mă port blînd cu el, s'a așezat jos, pe picioarele dinapoi, m'a privit cu ochii înlăcrămați ș'a prins a vorbi în limba lui.

Și curios lucru. De unde până atunci nu înțelegeam nimic din mărâiala lui, acuma încep să pricep totul și să simt ce are în inimă, acest puic de urs—nemângălat de nimeni până astăzi.

— „Sunt tocmai din pădurile Munților Carpați. M'am născut în apropierea Nerujel, unde din cauza înălțimilor prea mari, rar se vede picior de om. Mama ne povestea când eram mici, că din când în când vin totuși și oameni pe acolo și—nu credeam pe atunci, dar acuma văd—așa răi cum sunt, cu toate că ei nu au vote, totuși ne fură, ne omoară, ne vînd sau ne pun la chinuri mari, așa cum păfesc eu dela stăpînul meu.



Pe mine când m'a prins aveam numai 5 luni. Imi era o teamă în ziua acela și par'că presimțeam ceva rău. Mama nu era acasă. M'a apucat unul de după cap și îți spun drept... de frică, nu știu ce s'a mai întâmplat cu mine.

Știu atâta, că am fost fript la ochi și pus pe vatra înfierbântată ca să joc în două picioare, așa cum mă vedeți că joc când viu pela oraș.

Rabd de multe ori de foame zile întregi și privesc cu durere cum se veselesc copiii în jurul meu, când sunt silit de stăpân să fac fel de fel de figuri. Mă gândesc atunci la frații mei care au rămas în pădure și dacă n'ași fi legat de carnea nasului cu lanțuri și cu cârlige, ași rupe și ași fugi.



Dar așa... nicio putere nu-mi ajută și nici prietenii nu am. Cel doi ochi arși cu fierul, sticleau în jocuri dureroase de lumină, erau lacrimile unui copil de urs—orfan de părinți și batjocorit de oameni.

Mi-a mulțumit pentru bunătate și se pregătea să plece, de teamă să nu-l pedepsească stăpânul! L-am oprit însă. Și pentru că nu aveam bani, am făcut o listă de subscripție, l'am plătit țiganului și după ce l'am ținut pe lângă casă câteva zile, l'am imbarcat la vapor și am plecat împreună spre Neruja.

**Costică Călbătorul.**

## Isprăvile lui Târlea Minciună.

**C**ând aveam vreo 12 ani, bunicul meu avea cinci curci pe care le ținea la câmp. Acolo, noi le duceam apă cu sacul și grăunțe într'o plasă de prins pește.

Din când, în când, ne duceam și noi la câmp și mulgeam curcile. Laptei îi dădeam drumul în niște țevi de stuf îngropate pe sub pământ și astfel venea de curgea acasă într'o cameră cimentuilă.

După ce umpleam camera cu lapte, tata lua un pepene mare și ncepea să-l arunce dintr'un perete în altul, până ce tot laptele se prefăcea în unt.

Odată, într'o vacanță de Paști, am umplut noi o căruță cu vârf, cu unt și am plecat la târg să-l vindem. Pe drum, o roată a călcat o furnică și din cauza acesteia, căruța s'a răsturnat și tot untul s'a risipit prin praf.

Am dat o fugă acasă, am luat furca și grebla și am adunat tot untul de pe jos, l'am încărcat în căruță și am plecat cu el la un isvor, unde bunicul l-a spălat bine de praf.

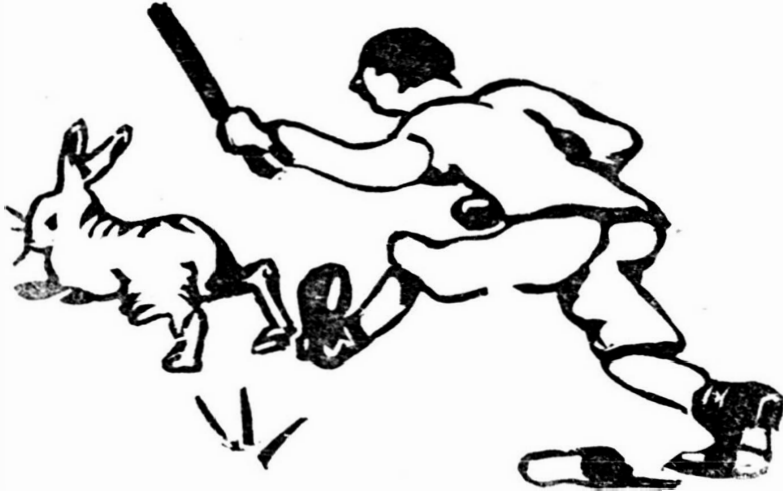
După aceea l-am întins pe gard și l-am uscat bine la soare, l-am încărcat din nou în căruță și am plecat din nou la târg. Aici toată lumea alerga să cumpere unt uscat.

Pentru că era lume multă care căuta unt, l-am vândut așa de scump, că am plecat cu căruța tot plină, însă cu bani.

Când am ajuns acasă, tocmai se născuse tata.

Bunicul meu pentru că nu avea ajutor, m'a trimis pe mine să vânez ceva, ca să aibă din ce face mâncare de botezul lui tata.

Am luat eu grindeiul de la plug și am plecat la vânătoare; pe câmp însă, mi-a ieșit înainte un iepure. M'am luat după el cu grindeiul plugului întins,



gata să trag când mi-o veni bine. La un colț însă, l-am pierdut din vedere și în locul iepurelui, mi-a ieșit înainte un urs. Am început să-l urmăresc pe Moș Martin, tot căutând să-mi vie la 'ndemână ca să-l împușc.

Deodată ursul se oprește însă la scorbura unui copac, vără laba în ea și începe să care ceva la gură.

Era un stup de albine. Când m'a văzut, a luat-o la fugă. M'am dus și eu la scorbura, am luat un fagure de miere și l-am mâncat. Am încărcat apoi brațele cu faguri, gândindu-mă că e tocmai bine venită, pentru masa ce voia s'o facă bunicul la botezul lui tata. Pe drum mi s'a făcut sete. Mergând, am dat peste un lac înghețat, am lăsat fagurii din brațe, mi-am scos capul și am început să lovesc cu el, ghiața, făcând o copcă, din care am băut apă până ce mi-am potolit setea.

---

*„Tată—zise Vasilică către tatăl său—când a murit Marea Moartă“ ?*

**Udrea Gh. cl. IV.**

---

Am luat apoi fagurii din nou în brațe și am pornit-o spre casă. Mă gândeam pe drum, cu părere de rău, la iepurile pe care-l scăpasem.

Voind să mă scarpin în cap cum fac oamenii la necaz, observ că mi-am uitat capul pe ghiață și plec repede înapoi, să-mi iau capul. Când ajung la malul lacului, ce să vezi?



Capul meu își făcuse picioare de stuf și începuse să patineze. L'am strigat să vină înapoi, dar el nici nu voia să audă. M'am gândit eu ce să fac și atunci mi-a venit o

ideie, să scot chibritul din buzunar și să dau foc la ghiață. Când a văzut capul că arde ghiața, s'a speriat și-a venit fuga la mine, rugându-mă să-l iert. L-am iertat, l'am luat, l'am pus la loc și eram gata să plec spre casă, când văd pe malul lacului o mulțime de păsări care dormeau.

Ce se întâmplase? Când am băut eu apă din lac, apa s'a îndulcit de la buzele mele pline de miere, au venit și păsările de au băut și apa fiind dulce, toate au adormit de plăcere.

Văzând eu comédia asta, nu mai puteam de bucurie. Am început să adun păsările în grabă, gândindu-mă la friptura pe care avea s'o facă bunica din ele. De jur-împrejurul cingătorii am agățat păsări, am prins și de coadă, atâtea câte am putut și am plecat spre casă.

Cum mergeam așa, deodată se trezesc din somn și încep să sboare, ridicându-mă și pe mine în sus.

Și m'au ridicat sus, sus, până în slava cerului.

Când am ajuns în slava cerului, deodată cozile păsărilor ce le țineam în mâini, s'au rupt și eu am început

să cad în jos de m'am oprit tocmai pe cuptorul în care făceau îngerii pâine.

Aici nu știu cât am stat mort, că trecând Dumnezeu pe acolo și văzându-mă, a strigat la mine să mă scol. Cum puteam să mă scol însă, când eu eram mort?

Dumnezeu care voia să știe neapărat ce caut eu acolo, a poruncit să înviez și eu a trebuit să mă supun. Am înviat.

I-am povestit apoi și Lui Dumnezeu pățania mea.

El, a zâmbit pe sub mustăți, a chemat un inger și i-a poruncit să mă ducă la poarta cerului și să-mi deie drumul pe pământ, pe o funie. Ingerul a făcut în grabă o funie din iarbă, a prins-o cu un capăt de un copac, iar celuilalt capăt, i-a dat drumul spre pământ.

Și am pornit-o pe funie în jos....

Mergând eu așa, când a răsărit soarele, din cauza căldurii, funia s'a aprins deasupra mea, a ars, iar eu agățat de capătul ce mai rămăsese, am început să cad în jos ca un pietroiu. Capătul funiei s'a agățat însă din fericire de vârful unui copac foarte înalt.

Și cum pădurea în care se afla copacul era foarte deasă, eu nu-mi puteam da seama unde mă aflu. Am

stat eu cât am stat în copac, când deodată auzii sunetul clopotului dela biserică noastră din sat. Căci la noi în sat era un clopot așa de mare, că atunci când suna, oamenii cari aveau casele pe lângă biserică, trebuiau să-și mute casele, că altfel din cauza sunetului se

dărâmau. După ce nu mai suna clopotul și le aduceau la loc.

Când am auzit eu clopotul, mi-am dat seama că nu sunt tocmai departe de sat. Am început să strig, de m'a auzit bunicul, care a venit în grabă să vadă ce-i cu mine. Când m'a văzut în vârful copacului, a făcut iute o scară din stuf, a rezemat-o de copac și m'am dat jos. Am plecat apoi spre casă și pe drum i-am povestit și lui bunicu ce-am pățit!

Jenica—Lascar-Catargiu

## Pentru cei mici și buni

### Puii



*Are cloșca patru pui,  
Nici odată nu-s sătui  
—Piri, piri, pui frumoși  
Să vă văd odat' cocoși  
Să păziți găinele  
Prin toate grădinele.*

*Piri, piri pui de zmei  
Vă dă mama bob și mei,  
Pieptul să vi-l oțeliți,  
Pintenii să-i zornățiți,  
Să fiți spaima ciorilor,  
Fala luptătorilor.*

*Piri! piri, pui golași,  
Să vă văd odat' ostași,  
Roșii coifuri să purlați,  
Iatagane să 'ncrunțați  
Să purtați războaiele  
Prin toate gunoaiele.*

*Să veghiați în nopți pustii  
Somnul dragilor copii,  
Iar în zori înșiorați,  
Voi în goarne să sunați,  
Să vestiți popoarele  
Că răsare soarele !...*

**I. N. Soricu**



## Insemnările călătoriei mele la Ierusalim.

Ce mare bucurie am avut, când bunicul mi-a spus că mă ia și pe mine la Ierusalim. După ce ne-am făcut toate formele cerute de lege și am luat pașapoartele, ne-am pregătit de plecare. În ziua de 25 Aprilie 1935, eram gata. La ora 4 am plecat cu trenul la Constanța. După ce am trecut mai



multe gări, dintre care mai însemnate—Megidia, acolo am văzut lume multă pe peronul gării, așteptând trenul, am ajuns la Constanța. În seara de 26 Aprilie, ne-am dus la bi-

serică, unde am auzit cântece de înmormântarea Mântuitorului (prohodul) pe limba slavonă. Pe stradă am întâlnit credincioși Greci cântând corul bisericesc foarte plăcut. Pe ziua de 27 Aprilie dimineața ne-am dus la Banca de Credit Român. D-l Director al băncii ne-a întâmpinat fiind foarte vesel și m'a trimis să-i cumpăr țigări, sfătuindu-mă să fiu atent, pe unde trec, să scriu amintiri pe carnet. Pe urmă ne-am fotografiat cu toții în grup, cele 7 persoane din familia noastră, care am călătorit. La 27 Aprilie, după masă, ne-am dus la vapor. După ce ni s'a făcut controlul cerut de legea vămii, ne-am imbarcat pe vaporul Dacia, foarte mare și frumos și la ora 10 seara, am părăsit portul Constanța. A doua zi 18 Aprilie am călătorit pe Marea Neagră, am stat pe bord și am privit cum vaporul tăia valurile. După ce am întâlnit câteva vapoare străine, am ajuns și vaporul Românesc Durostor, pe urmă au început a se zări coastele Bosforului. La intrarea în Bosfor prima vedere a fost o cetate veche, apoi alte cetăți multe, până ce am ajuns la punctul, unde autoritățile Turcești fac controlul vapoarelor și unde ni s'a făcut și nouă control. Am văzut și localitățile Biuc-Dere și Tarabei unde se fac vara, băi. Am mers pe Bosfor până am ajuns în portul Constantinopol, unde am văzut vaporul Princepesa Maria și unde au debarcat mulți pasageri, studenți Români. În Constantinopol am văzut multe palate, Biserica Sf. Sofia și vechiul palat al Sultanului. Pământul Turciei este deluros și plantat cu pomi. La 28 Aprilie ora 5 am plecat din Constantinopol, intrând în Marea Marmara. S'a făcut noapte. Am trecut Dardanele, am intrat în Marea Egee, am văzut multe insule printre care era și insula Tenenedos și am mai mers mult până am ajuns în

dreptul Vila Elinigă (Faliro), unde se face plaje. La 29 Aprilie ora 5 p. m. am ajuns la Pireu în Grecia. La intrare în port ne-a întâmpinat un remorcher grecesc „Aghios Dimitrios” cu un pilot, care ne-a condus în port, unde am ancorat la ponton.



Acolo am văzut multe vapoare mari și vaporul Regele Carol I. Am debarcat în orașul Pireu, ne-am plimbat în oraș apoi ne-am dus la biserică, unde am auzit cântece grecești. La 30 Aprilie ora 12 am plecat din Pireu, pe urmă am ajuns lângă insula Sarifos. Acolo am văzut mai multe schituri și două mănăstiri. Am văzut și un orașel numit Sirfo. Pe urmă am mai mers o zi pe Marea Mediterană care era agitată mult și în seara de 1 Mai la ora 9, am ajuns în dreptul insulei Cipru, unde am zărit luminile. După multă călătorie s'au zărit Munții Liban și am ajuns la Beirut (Siria) oraș foarte frumos. Pe vârful Munților se vedea zăpadă, iar jos era căldură mare. În Portul Beirut vaporul a ancorat în largul mării, iar pasagerii au debarcat pe bărci. De acolo ne-am îndreptat spre Haifa. Într'un scurt timp am ajuns la Haifa, ne-am făcut toate vizele engleze după regulamentul lor, ne-a făcut baie, ne-a controlat bagajul și ne-am dus la hotel. Dimineața, în ziua de 3 Mai, am plecat cu o mașină spre Ierusalim.

După ce am trecut multe dealuri și văi plantate cu pomi și semănate cu grâu, am ajuns la Ierusalim. Acolo după ce am trecut zidurile lui David, care erau foarte mari, am aflat Biserica Sfântului mormânt, zidita pe dealul Golgotei. Fiind seara am



tras în cantonament la Patriarhie. La 4 Mai ne-am dus la Biserica Sfântului Mormânt, unde la intrare am văzut piatra ungerii pe urmă am văzut Mormântul unde a fost îngropat Mântuitorul. Am mai văzut unde a fost răstignit și piatra care s'a crăpat când și-a dat sufletul. Am mai văzut unde a stat Mântuitorul închis în temniță, cu picioarele în butuci. Apoi am coborât în jos adânc mult, la locul unde Sfinții împărați C-tin și Elena au aflat cinstita Cruce. La 5 Mai am plecat la Betleem unde a fost născut Mântuitorul. Când am ajuns acolo, am intrat în biserică și în peștera unde S'a născut Iisus Hristos și de unde I-a vestit ingerul ca să fugă în Egipt. După aceea ne-am întors la Ierusalim. La 8 Mai am plecat cu mașina spre apa Iordanului, am trecut pe lângă Grădina Ghetsimani, mormântul Maicii Domnului și satul Vitania. După un drum de vre-o 40 km. am ajuns la Marea Moartă, ne-am făcut baie și pe urmă ne-am dus la apa Iordanului unde preotul ne-a făcut osfeștanie și ne-a botezat, precum a fost botezat și Domnul nostru Iisus Hristos. Pe urmă am mers la Mănăstirea Sfântu Ion. Acolo am mâncat curmale. La întoarcere am trecut prin satul Erihon, și pe lângă izvorul lui Elisei, pe urmă am ajuns în dreptul mănăstirii Sf. Sărindar, care este așezată pe o coastă foarte înaltă și ne-am urcat pe jos până la mănăstire

Am trecut pe lângă mormântul lui Lazăr cel înviat de Mântuitorul și ne-am întors la Ierusalim. La 9 Mai ne-am dus la Izvorul Siloamului, fântâna lui Iov și izvoarele lui Solomon, care se află la sfârșitul văiei Chidron lângă țarina olarului și am aflat și mormintele lui David, Isaia, Solomon și Zaharia, ale Proorocilor și al lui Avisalom. Am vizitat și lacul Vitezda și palatele lui Pilat. A doua zi am plecat pe drumul Crucii numit și drumul durerii, înspre Muntele Măslinilor, locul de unde s'a înălțat la cer Mântuitorul. Am fost și la Biserica Sf. Maria Magdalena și la Muntele Galileen după aceea ne-am dus la consula-



mul nostru românesc unde ne-au dat câteva lămuriri. După ce am vizitat mai multe locuri sfinte pe care nu pot să le înșir pe toate, ne-am pregătit de înapoiere. La 16 Mai am plecat cu mașina spre Haifa. Pe drum am trecut pe lângă muntele Taborului unde s'a schimbat la față Domnul

Iisus Hristos. pe urmă am trecut prin orașelul Nazaret unde a copilărit Mântuitorul. Am văzut și muntele Carmel unde Proorocul Ilie a adus jertfă lui Dumnezeu și am ajuns la Haifa. La 17 Mai ne-am făcut viza pașapoartelor, ne-am imbarcat pe vapor și am pornit spre Egipt.

La 18 Mai, dimineața, fiind o ceață deasă, n'am putut intra, am stat un ceas în largul Mării până s'a ridicat ceața. Când ne-am apropiat de Alexandria a venit poliția și doctorul, trecând pe toți pasagerii în revizie. Am acostat în portul Alexandria și am stat 10 ore. Deacolo am plecat spre Pireu. Am trecut pe lângă insula Creta și multe alte insule mai mici și am ajuns la Pireu, de unde apoi, ne-am dus la Constantinople. Deacolo ne-am îndreptat spre Constanța și am ajuns acasă foarte bucuroși că am avut fericirea, de o astfel de călătorie depărtată și frumoasă. Incheiu cu aceasta și doresc ca și alții să aibă norocul să facă o astfel de călătorie frumoasă.

**Hinlu I. Jordan Haglul**

(Cl. VI-a com. Ceamurlia de sus.

## APRILIE

(descriere)



Soarele își trimite razele sale de foc, topind zăpada. Apa se scurge prin șanțuri. Un covor verde de iarbă se astârne pe câmpie. Ghiocicii au răsărit. Pășunile calitoare: cocorii, rândunelele, berzele, cōcōstărcii și alte păsărele, vin din țările calduroase. Plugarii încep voioși menca câmpului. Gândaceii au înviat. Mielușeii sburdă în câmpie. Gospodarii încep săpatul grădinelor. În curând vor începe să semene semințe. Într'oză ducându-mă în grădină, am văzut un firicel de iarbă, ce se lupta cu bolovanii dinprejurul său, care erau gata să-l strivească. Induioșat, am dat bolovanii laoparte. Firicelul își scoase căpușorul său draguț, ciatinându-l în dreapta și'n stânga, par'că ar fi voit să-mi mulțumească.

Totul este în mișcare. Acum putem zice: Primăvara a sosit!

**Virgiliu I. Cărnul** cl. III-a Casimcea

## Cântec !

*t un lup din crâng  
 Și-alerga prin sat să fure  
 Și să ducă în pădure,  
 Pe copiii care plâng.  
 Și-a venit la noi, la poartă  
 Și-am eșit eu, c'o nuia :*

*„Lup flămând cu trei cojoace  
 „Hai la maica să te joace ! “  
 Eu chemam pe lup încoace  
 El fugea 'ncotro vedea.*

*Iar pe drum un om sărac  
 Intreba pe la vecine :  
 Poartă-se copiii bine ?  
 Dacă nu, să-i vâr în sac !  
 Și-a venit la noi la poartă  
 Și-am ieșit eu și i-am spus :*

*„Puiul meu e bun și tace,  
 Nu ți-l dau și du-te 'n pace !  
 Ești sărac, dar n'am ce-ți face.  
 Du-te, du-te“ și s'a dus.*

*Și-a venit un negustor,  
 Plin de bani, cu vâlvă mare,  
 Cumpăra copii, pe care  
 Nu-i iubește mama lor.  
 Și-a venit la noi la poartă  
 Și-am ieșit și l-am certat :*

*N'ai nici tu, nici împăratul,  
 Bani să-mi cumpere băiatul !  
 Pleacă 'n sat, că-i mare satul !  
 Pleacă, pleacă ! Și-a plecat.*

**George Coșbuc.**

poet român: a trăit dela 1866—1918. A scris poezii și le-a publicat în mai multe volume: «Fire de tort», «Balade și Idile», «Ziarul unui pierde-vară» și «Căntece de vitejie».

*Vol ce-ați citit de G. Coșbuc ?*

## Deci trebuie să ne iubim mamele noastre ?

Trebuie să ne iubim mama, căci ea ne îngrijește de când ne naștem și până ne facem mari și atunci ne mai dă ajutor cu câte un sfat.

Mai ales mama mea, care e cea mai bună și mai sfântă depe globul pământesc, mă îngrijește și îmi arată la orice lecție care e mai grea, are grijă să nu mă îmbolnăvesc, mă ia orșunde, glumește cu mine, ne jucăm, îmi povestește multe întâmplări și cum a învățat în timpul războiului, pe atunci nefiind cărți, creioane și multe altele; nu ca noi, azi, când avem de risipit.

Mama veghează și mă ocrotește, mai mult de cât ori cine. Deci trebuie să o îngrijesc la rândul meu, când voi fi mare.

Mama, mama mea e sfântă!

**Popa H. Plințu**

cl. II liceu



— „Mămica vă mulțumește, pentru tângire și vă roagă să-i reparați mânerul, care s'a rupt, fiindcă de Paști vrea s'o împrumute lar, pentru coptul cozonacilor“.

## Satul meu.

**S**atul meu este așezat pe malul râului Dunăvăț, apă de unde și-a luat și numele.

Dela satul meu spre răsărit, nu se vede decât balta. Aici în el, când eram mic, credeam că nu mai este alt sat așa frumos. În el mă jucam cu copiii și credeam că toată lumea e a mea. În acest sat, m'a legănat mama cu cântecul ei dulce. Aici am frații, surorile și rudele. Imi iubesc mult satul nebuniilor mele de copil. Când plec pentru 2-3 zile din el, mi se pare că nu mai viu înapoi. Ori unde plec, mi-e dor de satul în care m'am născut și am crescut. În apa Dunăvățului, pescuiesc cu undița. În stuful lui alerg vara după ouă. În apa lui îmi place să merg cu barca și



să mă scald. Balta cu verdeța ei și cu cântecele păsărelelor din ea, mă fac să cred că nicăeri nu este frumos ca în sat la noi. Seara se aude de departe veselia pescarului, care cu lotca plină de pește, vine cântând acasă.

Primăvara, când se apropie Sf. Paști și înverzesc pomii, satul meu îmi pare și mai frumos.

E un sat mare și curat. Are case frumoase, biserică mare, școală care ne luminează mintea și alte frumuseți, cari cred că nu mai sunt în alt sat. Dacă nu credeți, că satul meu e așa de frumos, poftiți să-l vedeți.

**Sirotencu Evdochim**  
cl. IV-a pr.—Dunăvățul de jos.

## IEPURAȘUL ISTET.

În curte este gălăgie. Coccoșul colcodăcește speriat, sare nervos și nu știe încotro să apuce. Găina și ea strigă în altă parte, că i s'au furat oule din cușcă!

Le vine în gând că asta e șmecheria iepurelui. El a venit noaptea, prin întuneric, le-o fi luat și le-o fi dus prin pădure. Hai să pornim și unde le vom găsi le luăm cu noi.



Au pornit prin pădure, cocoșul cu găina, mergând încet și cu băgare de seamă ca nu cumva să-i simtă iepurile. Mergând pe o cărare încet, încet, au ajuns într'o poiană înverzită și frumoasă, de-ți era drag să privești. Când colo într'un coș, o mulțime de ouă vopsite cu roșu.

Găina, mirată, întrebă pe cocoș: „Ce sunt astea, în coș aranjate“?

— „Mere roșii, ceva ce n'am văzut de când sunt“. Se mirau amândoi și se gândeau ce o fi asta și nu se duceau că e șmecheria iepurașilor.

**Raiuf Liuba**

Cl. IV No. 2 f

## DE PAȘTE

Odată cu sosirea primăverii și zilele frumoase, ne vine și Sfântul Paște. Se bucură toată lumea și mai cu seamă noi copilașii, căci ne aduce hăinuțe nouă, ouă roșii și cozonaci. Dar mai trebuie să ne aducem aminte și de copilașii cei săraci și să-i ajutăm cu ce putem.

Seara, în ajunul Paștelui, noi ascultăm la biserică, Învierea Domnului Iisus Hristos. Apoi venim acasă și ciocnim ouă roșii.

**Apetroaia N. Anșoara**

Cl. II-a No. 4 fete

## Căţelul fricos.

— „Căţeluşe, căţeluş !  
 Ce stai mereu în culcuş.  
 Ce nu ieşi puţin afară ?  
 Ce ţi-i rău, sau ai vreo boală ? ”



— „N'am nimic, dar mi-e frică,  
 Să nu vie vreo pisică,  
 Să mă syârâie pe faţă,  
 Sau să-mi rupă vreo mustaţă.”

Că 'ntr'o zi cam pe 'nserate,  
 Vine pe neaşteptate,  
 Un coloi cu'n băţ în mână,  
 Ca un păzitor de stână.

Şi îmi arse una 'n spate,  
 De-am văzut stele albastre  
 Şi mă văitam măi frate,  
 De se-auzea 'n şapte sate”.

**Sidorencu Al.**  
 cl. IV-a pr. No. 1 b.

---

### D'ALE GOSPODĂRIEI.

O fată măritându-se şi dorind ca soţul ei să ştie cât e de gospodină, se duse la bucătăreasă, care aducea nişte saraţă, zicându-i :

— „Ascultă, Mario ! nu ştii că salata se spală ?  
 Dă-mi săpunul, că s'o pot spăla !...”

---

## Care este cel mai frumos anotimp al anului și pentru ce ?

**C**el mai frumos anotimp al anului? Este primăvara! Odată cu venirea ei, oamenii se înveslesc, pentru că au scăpat de urgia iernii. Ghiociei albi și mititei își scot capușoarele lor, la lumina soarelui încântător de primăvară, care își trimite razele lui pe pământ. Mielușeii sburdă prin pajști, iar ciobanii și ei



veseli, le cântă din fluer.

Pomii, bucuroși de venirea primăverii și că au scăpat de iarnă, dau muguri, frunze și flori, care ne încântă grădinele și totodată și pe albine, cărora le dau nectarul. Musculițe, gândăcei și fluturași s'au desmorțit de frigul iernei și au plecat după hrană.

Primăvara, este anotimpul speranței și al bucuriei, care încântă orice ființă.



**S. Adrian**  
cl. IV-a pr.



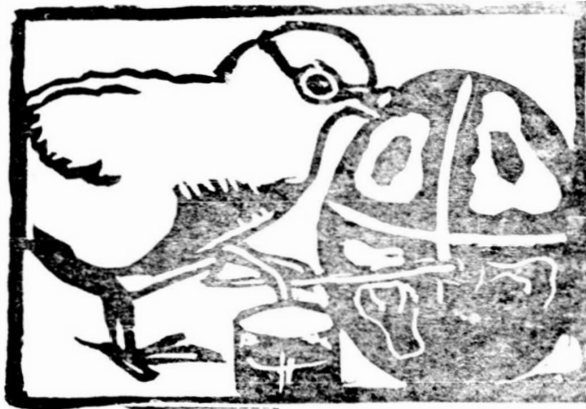
## O zi la undiță.

Cu ocazia Sf. sărbători de Paști, am fost cu prietenul meu la undit. Când am ajuns pe malul apei, ne-am suit într'o barcă și plecarăm.

Merserăm tocmai la ghiolul cel mai mare unde cade mai mult pește. Ajunși la locul de undit, scoaserăm undițele și le asvârlirăm în apă. Deodată un pește mare se repezi și îmi rupse undița, pe care o țineam strins în mâini, ca nu cumva să o scap. După aceea mi-am lăsat un alt sluf și făcurăm undița la loc și undirăm mai departe. Eu am undit într'o oră șapte chitici de pește, iar prietenul meu Gheorghe, a prins cu trei chitici mai mult ca mine și mie îmi părea rău că el prinsese mai mult ca mine.

Către seară ne întoarserăm acasă, mulțumiți că am prins pește, totuși mie îmi părea rău, pentru că Gheorghe prinsese mai mult ca mine. Când am ajuns acasă m'am odihnit pentru că eram obosit.

**Nichifor Gheorghe**  
Cl. V-Somova



## Oul roșu

*Puișorul cel frumos  
Un ou roșu-a 'neondeiat  
Știe doar că-i sărbătoare,  
Că „Iisus a înviat”.*

## O călătorie.

**I**ntr'una din zile, mămica a spus că o să mergem cu mașina la Niculișel, la niște rude, pe care eu nici nu le cunoșteam. Câtă bucurie am avut!

După masă, pe la orele patru, am plecat spre Niculișel cu mașina. Întâi am trecut prin satul Cășla, apoi Somova și Sarica, după aceea am ajuns la Niculișel. Era Duminică. Pe unde am trecut, am văzut țărani și țărancele îmbrăcate în haine de sărbătoare, se duceau la horă. Drumul pe șosea, era foarte bun. De o



parte și de alta a șoselei, se vedeau câmpiile întinse, iar în unele părți păduri frumoase.

În Sarica, dealurile sunt pline cu vii, unde se auziau cântece vesele.

Ce mult mi-a plăcut acest sat. Imediat am cutreerat curtea și grădina lor. Ce gospodării frumoase!

Îmi era drag, să privesc dimineața când mă sculam, cum treceau țărani grăbiți la muncă. Dar fetele cu broboadele lor albe și flori la urechi, cum se duceau la fântână cu căldările pe umeri, să ia apă!..

Rudele noastre s'au bucurat foarte mult văzându-ne. Aveau cai și căruță și ne-au poftit într-o zi la viea lor.

Ce mult mi-a plăcut pe drum, când mergeam cu căruța. Cu mașina când am mers, n'am putut vedea așa de bine locurile, pe unde am trecut, pentru că mașina mergea foarte repede.

Așa mi-am petrecut eu călătoria, cu mașina și cu căruța, la Niculișel.

VASILIU ALEXANDRINA cl. IV-a No. 1 f.

## Martie.

*Iată a venit acum,  
De-acolo de departe,  
Inceputul primăverii  
Luna Martie.*

*Și cu multă bucurie  
Și verdeață a venit,  
Un'te 'ntorci, e veselie,  
Că s'a încălzit.*

*Nu mai vezi copii în casă,  
Toți aleargă'n câmp, ca mieii,  
Iar alții s'au dus, s'adune,  
Depe luncă, ghiociei.*

*Din cer par'că ne zărește,  
Dumnezeu cel luminat,  
Iată lumea-acum postește,  
Că-t păcat.*

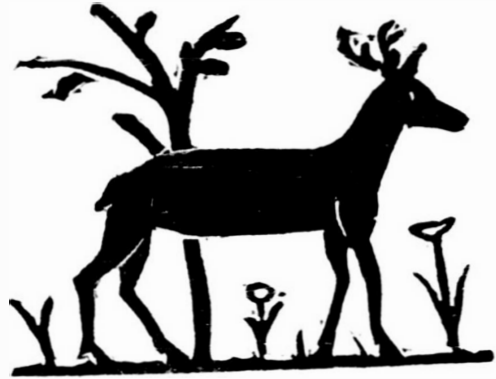
MIRCEA FOCȘA cl. VII—Pecineaga



**Clitorii noștri, dela școala din Turcoaia.**

## O întâmplare.

Intr'o zi de vară, tata veni dela sat cu o căprioară. Ce bucurie! Era mică, vioaie și tare drăguță. I-am pus numele Doina. In câteva zile s'a imprietenit cu toți ai casei, chiar și cu cățeii din curte. Fiindcă era blândă, am lăsat-o liberă toată grădina. Mânca din mâna mea, trifoi, foi de zăzăr, fructe și bea apă limpede. Când avea gust de joc, sărea garduri mici, tufele de trandafiri și brazdele de flori. O iubeam mult. Timpul liber mi-l perdeam ju cându-mă cu ea. Odată am auzit că mănâncă și orz. Fără să întreb pe mama, umplu un vas cu orz și-i dau să mănânce. Când am văzut cu ce poftă mănâncă, eram tare bucuros. Dar... ce păcat mare am făcut! Până dimineață i s'a umflat stomacul cât o tobă. Am chemat doctorul, dar orice ajutor a fost în zadar. Până la ameză, mica mea Doină a murit. Și astăzi plâng când mi-aduc aminte de ea.



**Sotirescu Adrian**

cl. IV-a șc. No. 1 băeți



— „Unchiule, dă-mi și mie din medicamentul acela pentru creșterea părului: mi-a oăzut tot părul dela păpușă”.

## Cine-i mai deștept ?



Dovleac Tănase și Bouleț Toader, sunt ordonanțe, amândoi deștepți buștean, vorba ceia, să-l iei pe unul și să dai în celălalt. Intr'o zi, cei doi ofițeri au pus la întrecere prostia ordonanțelor.

— „Dovleac, ai să te duci imediat și să mă cauți la cafenea și dacă nu mă găsești acolo, să mă cauți la berărie. Ai înțeles ? Acu să vii cu răspunsul !

— „Înțeles, don' căpitan !

— „Bouleț, strigă în acelaș timp celălalt căpitan : ține polul ăsta în mâna dreaptă și să-mi cumperi de el zahăr ; ține și polul ăsta în mâna stânga și să-mi iei de el cașcaval.



— „Indată Don' căpitan“.

Bouleț se cară în grabă să facă cumpărătura poruncită, ținând în dreapta 20 lei pentru zahăr, iar în stânga alți 20 pentru cașcaval. Când să iasă pe poartă se

împiedică și cade și scapă din mână cei doi poli. Acum era foarte nedumerit : *care e polul pentru cașcaval și care e cel pentru zahăr ?* Se întoarce la Don' căpitan Ursache și-i spune pățania :

— „Trăiți Don'căpitan ! am căzut și mi-au sărit banii din mâini și nu mai știu care e polul pentru cașcaval... **Acu** vine și Dovleac Tănase la stăpână-su :

— „Trăiți, Don' căpitan. V'am căutat și la cafenea și la berărie și nu v'am găsit. Pesemene ați fi fost la cazarmă.

„Șezători de seară“  
de **Ap. Culea**

## Informațiuni școlare.



Grădina școlii, este grădina noastră, a copiilor și de aceea îngrijim cu plăcere de ea.

Ne împărțim în echipe — *fiecare sub comanda unui șef* și o lucrăm după sfaturile d-lor învățători, așa ca să nu fie altă grădină mai frumoasă ca a noastră.

\* \* \*

Copiii, dela școala din Satu-Nou, au pus mână dela mână și au reparat singuri, gardul și closetul dela școală.

\* \* \*

La școala de băieți din Măcin, elevii s'au organizat străjereste. Fac exerciții de gimnastică și serbări, cântă cântece străjeresti și ascultă orbește de șefii lor.

\* \* \*

### Atențiune, Copii :

*In ziua de 24 Mai, ora 10 dim., va avea loc la școala No. 1 băieți, concursul anual al revistei noastre. Iau parte la acest concurs, elevii claselor III și IV din orașul și jud. Tulcea și se vor da subiecte din Compunere, Aritmetică și Desen.*

*Inscrierile se fac până în ziua concursului pe adresa : C. Petrache, rev. șc.—Tulcea. Se vor acorda premii în : cărți, obiecte de școală și abonamente la revistă.*

*Pregătiți-vă așadar, din timp.*

\* \* \*

La moartea învățătorului N. Balaban din Tulcea, elevii lui, cu sufețele zdrobite de durere, l-au condus până la locul de odihnă. Tot timpul au fost cât se poate de liniștiți, mergând pe străzi în cea mai frumoasă ordine. Cu bani de ai lor, au cumpărat și o coroană, pe care au depus-o la căpătâiul scumpului lor învățător.

\* \* \*

Biblioteca publică a copiilor, din orașul Tulcea cu peste 650 de volume, este deschisă în fiecare Sâmbătă dela ora 4 în sus. Se dau cărți cu împrumut fara nicio taxă, numai elevilor care vin cu bilet scris de d-nii învățători.

\* \* \*

Am văzut școlari, care nu știu să cânte, Trăiască Regele, Tricolorul, Pe-al nostru steag și alte cântece patriotice.

Se poate una cu asta ?

# PĂGÎNA vestilor minunate

*Obiceiuri de Paști.*—Coloratul ouălor, este un obicei care se păstrează dela cele mai vechi popoare, amintind sângele varsat de Mântuitorul.

Legenda spune că în timpul când Iisus a fost la Pilat pentru judecata, acesta a spus că nu-L poate condamna, nefiind vinovat. Infuriați, Evreii au început să urle și să arunce cu pietre asupra Lui Iisus. Toate pietrele acelea însă, nu-L loveau ci cădeau la pământ înroșite, par'că, de rușinea de a lovi în Fiul lui Dumnezeu; iar după ce cădeau, se rostogoleau înapoi, către cei ce le aruncau. În amintirea lor, căci fugeau pe pământ ca niște ouă, se păstrează și astăzi obiceiul de a se colora oule!

*Alte obiceiuri?* Se pune un ou roșu și un ban într'o cană mare cu apă și toți din casă se spală cu apa din ea. Cel care se spală la urmă, are dreptul să ia oul și banul! Cu primele ouă roșii, ai casei se freacă pe față, ca să fie roșii tot timpul anului.

\*

*Ce se mai crede?* Că în ziua de Paște nu este bine să dormi că vine dracu și-ți fură Paștele; Că e bine să mănânci prima dată urzică verde, ca să ai noroc; Că nu e bine să ciocnești cu ouă albe, ca faci bube mari cât oul; că cine moare în ziua de Paște merge în raiu și însfârșit, că cine citește revista „Copilul Dobrogean” și o împrumută și unui coleg al său, va reuși și-i va merge bine tot anul.

\*

*Pregătirea culorilor*—Dacă fierbem la un loc: a-gud, laptele cucului, arin, brândușă, ceapă, mesteacăn și rădăcină de urzică, căpătăm *culoarea galbenă*.

Dacă fierbem coajă de arțar, brusture, frunze și coajă de stejar și boabe de boz, căpătăm culoarea neagră.

*Roșul* se obține din frunzele de corn, măr acru și coajă de măcieș, iar *Verdele*, din drobușor sau laba măței, mac și frunze de nuc.

Toate acestea se fierb în vase smălțuite, de fontă, ori în oale de pământ.

Oule se mai pot îngălbeni cu rădăcini de ghiocel sau frunze de ceapă, iar pentru a nu se șterge vopseaua, se pune și puțină piatră acră.

\*

*Cât ține cloclitul ouălor la păsări:* Struțul 42-49 zile; lebăda 35-42 zile; vulturul 35 zile; păunul 30 zile; găscă 28-30 zile; curca și bibilica 28 zile; rața 26-30 zile.

Prepelița, rața sălbatică, corbul, cocostărcul, bufnița, potârnichea, cețofana, turturica și găina câte 21 de zile.

Porumbelul 17-20 zile; sitarul 16-18 zile; ciocârția și mierla 14-16 zile; vrabia 13-14 zile; canarul 13 zile și rândunica 12.







### **La școală :**

- Profesorul*—Cine ți-a ajutat la tema aceasta Petrică?  
*Petrică* —Nimeni  
*Profesorul*—Nu spui adevărat ! Ți-a ajutat fratele tău dela liceu!  
*Petrică* —Nu mi-a ajutat D-le Profesor, a făcut-o numai el pe toată.

MIHAILOPOL N. cl. IV

### **Cel mai bătrân.**

- Acultă, Ioane, n'ai putea să-mi spui cine e omul cel mai în vârstă din satul vostru ?*  
 —*Apoi de, nu mai e niciunul, că ăla care a fost, Moș Nicolae... a murit de anul trecut.*

### **Știe că nu l se fură :**

- Moșule, când ai de gând să te lași de ciobănit ? Că doar cred că ai peste 70 de ani !*  
 —*Apoi nici eu nu știu câți ani să am, Domnule ! Că de când sunt cioban, îmi număr numai oile, că numai dintre ele poate să-mi piară ureuna. Din anii mei, știu că n'are să ia nimeni !*

### **Stai.....**

- Doi Țigant se iau la bătae. Unul din ei luând-o la fugă, celălalt se ia după el, strigându-i: Stai măi, ce fugi, fir'ai al dracului, că tot pun eu mâna pe tine. Dar țiganul dinainte îi răspunde fugind :*  
 —*Stai tu, că după tine nu fuge nimeni !*

# Gândește-te și desleagă și tu un joc :



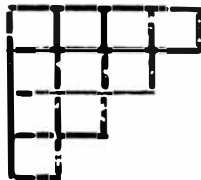
1) de Anghel D-tru cl. VII-Hagilar  
joc de silabe



Dealul pe care a  
fost răstignit Iisus  
O maimuță

Ce iese dela  
rândeia

2) de Scarlat Marin cl. VII-Ghecet



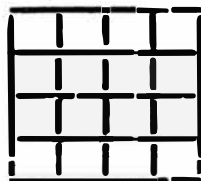
Pasăre de curte

Găsiți la croitor

Strigăm la capre

Vocala

3) Cocor Zamfir cl. VII-R. Elisabeta



Ese, noaptea

Munți în Europa

Îi lipsește săracul...

Caut sămânță bună

4) de Vasilian I. Simion cl. I lic.



Care munte din lume se poate  
scrie aici ?

5) de Bogacev Maria cl. V 4 f.

Prima parte e la țară,

Cu el greutatea se cară.

Partea doua, la plecare,

E în loc de „salutare“.

Iar a treia, cum s'ar spune

Se mai chiamă și pronume.

Toate trei de le uniți

Șir de munți o să găsiți.



6) de Topciu Virgil cl. III 1 b.

..... a) Copac

..... b) Oameni mulți

..... c) Zăpadă

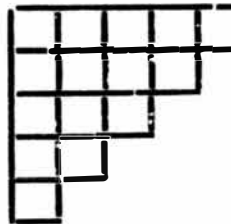
..... d) Oraș în Muntenia

..... e) Fiica lui Tata

..... f) Târât

..... g) Oraș în Moldova

7) de Buzoianu N. cl. VI-Pecineaga



Capitală în Europa

Episcop

Râu în Europa

Cămașă națională

Consoană

8) de Băceanu Dan cl. III-Măcin

..... Nume scump

..... „Așa să fie“ în rugăciune

..... Copilașii sunt....

..... Copac din pădure

9) de Radu Emilia cl. II pr.

..... Soția lui tata

..... La cusut

..... Crește pe rug

..... „Dumnezeu“, la Turci

## Cine n'a putut deslega singur jocurile din No. 2, să caute aici :

- No. 1=Un cismar ș'a lăial la mână !  
No. 2=Plug—ar (P.ugar)  
No. 3=Iod.  
No. 4= Omul aruncă cu pietre și maimuța cu mere.  
No. 5=Luni, una, na și i.  
No. 6=Tu—to—va, to—ci—se și va —se —ie.  
No. 7=Învată la tinerete, să ti fie bine la bătrânețe  
No. 8=Rândul I. 23, 17, 3, 12, 10. Rând II. 18, 2  
20, 4, 21. Rând III. 1, 19, 20, 20, 5. Rând IV. 13, 8,  
15, 6, 23, și Rând V. 10, 19, 7, 23, 6.  
*Iată ce ne scrie eleva Cazacu Maria, câștigătoarea  
premiului pentru deslegări de jocuri, pe anul 1935.*



*Domnule Revizor,*

Vă mulțumesc din toată inima pentru premiul ce mi-ați dat din partea revistei «Copilul Dobrogean» pe anul 1935. Eu aș voi ca să citesc mereu această frumoasă revistă, de care nu mă mai pot despărți ca de un scump și bun tovarăș și mă voiu lupta și anul acesta cu colegii, ca să mai pot lua odată premiu.

**Cazacu Maria**

Com. Sf. Gheorghe

*Dăm mai jos și numele deslegătorilor din  
numărul trecut:*

*Toute Jocurile*—Burghilea V. cl. III No. 3 b.

*7 Jocuri*—Bouroș Victoria No. 2 f. Anghel Dumitru ci. VII Hagilar, Petculescu Nic. cl. V—Somova, Găinușă Ion cl. V—Reg. Elisabeta, Buga Aurelia cl. VI compl. 4 f.

*6 Jocuri*—Laura Munteanu 2 f. Chiriță Elena V 2 f. Costea Vasi V 2 f. Topciu D. Virgil și Popescu Adrian 1 b. Victor Turvovschi III. 1 b. Pistol Domnica V D-țul de jos, Virgil I. Căruș III Casimcea, Suliman Șuchirie V. 4 f. Pandelescu Marioara V 4 f. Draganof Vasile VI, Bogaciev Maria V. și Simionof Ioana V. toate dela șc. No. 4 de fete, Iordăchescu Elena Aglaia IV Princișele Nicolae.

*5 Jocuri*—Cojocarenco Val. V 2 f. Duduță V. IV Isaccea.

*4 Jocuri*—Stavru Spiru, Nicolescu Nicolae și Kleimberg Ilie toți din cl. II Isaccea, Velicu Alexandrina IV 2 f. Cutarof Șt. VII Hagilar, Matara Vasile V Turcoaia.

*3 Jocuri*—Calcium Donea IV 2 f. Nicolae Ilie și Craiu Gh. III Reg. Elisabeta, Bucur Cristina și Bucur Ana V Reg. Elisabeta.

*2 Jocuri*—Iancu Ion, Podaru Ion și Dobre B. toți din Turcoaia.

*1 Joc*—Paulică Barbăneagră cl. I Isaccea.

# O vorbă bună pentru fiecare :



*G. T. Reg. Maria*— Că elevii iubesc revista și o admiră, este de datoria noastră s'o spunem, că ne bucură mult. Am mai dori ceva însă: să nu rămână nimeni cu decepția că nu li s'a luat în seamă ceia ce a voit să publice: 1) Pentru că nu totdeauna se găsește loc pentru toată lumea, spre marea noastră părere de rău și 2) pentru că nu tot ce se trimete se poate publica.

*Eleva Elena Ghica*— (mi se pare) că nici n'am putut să citesc ca lumea, dela șc. No. 2 f. să aflu că, cine scrie la această revistă se cere să depună puțină osteneală: Să scrie singur compoziția, fără grabă, citeț și să nu lase pe alții să i-o facă. Chiar dacă nu poți dintr'odată, încet, încet, cu răbdare și stăruință se isbutește.

*Liuba*— Poezia ta: „De acum Paștele se apropie“, „Toată natura e în mișcare“, „Epurașii grăbiți dela piață“, „Cu cărucioru aduc ouă“—nu putem, vai, să o publicăm. Mi se pare că-i mai mult o glumă decât o poezie adevarată. Citește și tu poezia „La Paști“ de Coșbuc și vezi... Ia cartea dela Biblioteca copiilor.

*Mitică Iliescu*— Dragul meu, poezia „Dunărea“ este f. frumoasă.

să. Este atât de frumoasă, încât îți spun drept și prieteneste: mie nici nu-mi vine să cred că-i făcută de tine. De aceia nu te supăra și vino pela școala No. 4 de fete, vreau să te cunosc și eu.

*Sebastian I. M.*—Jocul No. 2 e cunoscut. A mai fost publicat și în alte reviste.

*Vasencu Ana*— Știi că și ghicitorile acestea sunt cunoscute? De câte ori nu s'au spus la șezătoare! Noi vrem ceva nou.

*Vasiltan S.*—„Graba strică treaba“, iar, „cu răbdarea se trece marea“.—Cred că m'ai înțeles ce vreau să spun.

*Buga Ștefana*—„Din trei de tipar să formați 5“, e un joc nu tocmai serios; nu-l putem publica!

*M. F. P.*—Imi pare grozav de rău că nu te-am putut vedea când am trecut p... satul tău! Deocamdată publicăm povestea. Restul vom vedea. Dar de ce nu iademi copiii de acolo să se aboneze mai mulți și să mai scrie și alții?

Un lucru: nu se zice „natar“ ci „natal“.

*Tuturor copiilor*—cărora nu le-am putut publica poeziile și compozițiile: îi rugăm să aștepte rândul.